

1. ИЗВРШНА ВЛАСТ.

1. Појам извршне власти.

Једно од основних начела модерног државног уређења је начело поделе власти које подразумева поделу власти на законодавну, извршну и судску власт. Подела власти означава такво државно уређење у коме једна власт (законодавна) доноси законе, друга (извршна) извршава те законе, а трећа (судска) решава појединачне спорне случајеве у примени тих закона. Из наведеног следи да је извршна власт у систему савремених државних уређења једна од три гране власти. **Извршна власт је власт која извршава законе које донесе законодавна власт.**

Подела власти на три гране власти тековина је француске буржоаске револуције. Подела власти јавила се као неопходност ради заштите „човека и грађанина” од „ароганције власти”, те ова подела представља заштиту људских права од власти односно злоупотребе власти. Власт по Монтескјеу треба распоредити тако да једна власт контролишу другу. Слобода појединца мора бити заштићена од било које гране власти, односно од било ког појединца коме је поверено вршење власти (монарх, председник државе, председник владе, судија, члан парламента). Монтескје и Лок сматрали су да неминовно, због људске природе временом долази до злоупотребе власти, јер је такво понашања својствено људима. Како би се то спречило, а људска природа се не може тако лако променити, власти се међусобно обуздавају, на тај начин што свака грана власти сопственом снагом и деловањем представља противтежу другој власти.

Институционално уређење начела поделе власти врши се основним правним актом једне државе, односно у већини држава, Уставом. Основни и најјачи правни акт једне државе садржи, између осталог и начело поделе власти.

У систему поделе власти, за науку, али и праксу, врло је важан однос законодавне и извршне власти, односно да ли постоји равнотежа у односу законодавне и извршне власти или постоји надмоћ једне гране власти на другом. Судска власт је независна у сваком од система организације власти и на њу, формално не могу утицати ни законодавна, ни извршна власт.

У зависности од значаја законодавне и извршне власти коју та власт има у конкретној држави, као и улози парламента (скупштине) и извршне власти (председника државе или владе), у пракси постоји основна подела организације система власти на:

1. председнички систем – јача извршна власт
2. парламентарни систем – јача законодавна власт
3. мешовити систем – комбинација председничког и парламентарног система (тзв.

полупредседнички систем)

Председнички систем је систем у коме је председник државе (који се обично бира непосредно од стране грађана) као извршни орган власти прилично независан од парламента, као законодавног органа. Формални, највиши органи власти су председник и парламент, али не постоји пуна одговорност извршне према законодавној власти. Председник државе је орган извршне власти, али је такође и шеф државе (највиши представник целе државе према иностранству). Председник бира извршне функционере (министре) и они њему одговарају са свој рад. Може се рећи да у овом систему извршна власт има неформално јачу улогу од законодавне, иако су формално једнаке. Извршна власт не одговара парламенту, али мора поштовати законе које донесе парламент и буџетске оквири које тај парламент усвоји. Одговорност извршне власти постоји у облику политичке, али не и институционалне одговорности. Овај систем организације власти први пут је успостављен у Сједињеним Америчким Државама. На извешан начин, начело тројне поделе власти је у потпуности примењено у овом систему.

Парламентарни систем је систем у коме је парламент законодавни орган власти и као такав највиши орган власти. У парламентарном систему постоји одговорност извршне власти према законодавној. Постоје различити модалитети парламентарног система, али у већини држава извршну власт врши колегијални орган – влада, на чијем челу је председник владе. Владу, тј. орган извршне власти бира парламент, а цела влада, али и сваки поједини министар одговорни су